



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

N Á L E Z

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 158/04-37

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 9. septembra 2004 v senáte zloženom z predsedu Alexandra Bröstla, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcu Jána Mazáka vo veci sťažnosti Ioana Kornelija Komanického, bytom B., zastúpeného advokátom JUDr. V. P., B., namietajúcej porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a základného práva, aby jeho vec bola prerokovaná bez zbytočných prietahov, podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd postupom Okresného súdu Bardejov v súvislosti s predložením spisu sp. zn. 8 C 520/97 dovolaciemu súdu takto

r o z h o d o l :

Základné právo Ioana Kornelija Komanického na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a základné právo, aby jeho vec bola prerokovaná bez zbytočných prietahov, podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd postupom Okresného súdu Bardejov v súvislosti s predložením spisu sp. zn. 8 C 520/97 dovolaciemu súdu **p o r u š e n é n e b o l o .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 5. apríla 2004 doručené podanie Ioana Kornelija Komanického, bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. V. P., B., ktoré bolo označené ako „*Návrh na konanie o ústavnej sťažnosti*“. Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a základného práva, aby jeho vec bola prerokovaná bez zbytočných prieťahov, podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) postupom Okresného súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) v súvislosti s predložením spisu sp. zn. 8 C 520/97 dovolaciemu súdu, ktorý sa týka návrhu sťažovateľa na obnovu konania sp. zn. 8 C 145/95 vo veci ochrany listového tajomstva.

Sťažovateľ podal 25. apríla 1997 na okresnom súde návrh na obnovu konania namietajúc nezákonnosť právoplatného rozsudku okresného súdu sp. zn. 8 C 145/95 z 22. novembra 1995, ktorým prvostupňový súd žalobu v celom rozsahu zamietol, v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 19 Co 115/96 z 24. februára 1997, ktorým odvolací súd odmietol odvolanie sťažovateľa.

Okresný súd v konaní sp. zn. 8 C 520/97 o povolenie obnovy konania vo veci vedenej pod sp. zn. 8 C 145/95 na žiadosť sťažovateľa rozhodol o priznaní oslobodenia od súdnych poplatkov, následne návrh na obnovu konania zamietol uznesením č. k. 8 C 520/97-36 zo 4. augusta 1999. Krajský súd v Prešove uznesenie okresného súdu potvrdil uznesením č. k. 4 Co 545/99-43 z 30. decembra 1999, voči ktorému podal sťažovateľ dovolanie. Po výzve okresného súdu na doplnenie dovolania uznesením č. k. 8 C 520/97-49 z 28. marca 2000 o predpísané náležitosti upravené v Občianskom súdnom

poriadku požiadal sťažovateľ 10. apríla 2000 o oslobodenie od súdneho poplatku a ustanovenie právneho zástupcu. Okresný súd v uvedenej veci koná od 3. marca 1999 o žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov, pričom o nej nebolo dosiaľ právoplatne rozhodnuté.

Sťažovateľ podal 21. marca 2003 okresnému súdu sťažnosť na prieťahy v konaní. Vzhľadom na dobu, ktorá uplynula od rozhodnutia okresného súdu o oslobodení od súdnych poplatkov (ktoré bolo rozhodnutím Krajského súdu v Prešove zrušené), sa okresný súd musel opakovane zaoberať skúmaním osobných, majetkových a zárobkových pomerov sťažovateľa.

Sťažovateľ uviedol, že *„Prvostupňový súd síce z času na čas aj konal, ale neracionálne, ťažkopádne a nepružne s viacerými dlhodobými pauzami vlastnej absolútnej nečinnosti, aj keď mu nestáli v ceste žiadne prekážky. Osobne som presvedčený, že takéto dovolanie je v pohode možné poriešiť za niekoľko mesiacov od jeho podania a že na to vôbec nie sú potrebné 4 a viac rokov!“*

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol nasledovne:

„1. Vyslovuje, že základné ľudské právo Ioanna Kornelija Komanického podľa ods. 2), čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky a Listiny základných práv a slobôd – jej ods. 2), čl. 38, ako aj ods. 1), čl. 6 Dohovoru o ich ochrane v znení protokolu čís. 11, postupom Okresného súdu v Bardejove v dovolacom konaní u neho vedenom pod č. k. 8 C 520/97, porušené bolo.

2. Prikazuje Okresnému súdu v Bardejove, aby v dovolacom konaní vedenom u neho pod č. k. 8 C 520/97 konal bez zbytočných prieťahov.

3. Priznáva Ioanovi Kornelijovi Komanickému primerané finančné zadosťučinenie vo výške 60 tis. Sk (slovom šesťdesiatšesťtisíc slovenských), ktoré mu je Okresný súd Bardejov povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Bardejov je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia advokátovi, ktorému sťažovateľ udelil plnú moc na jeho kvalifikované právne zastupovanie v tomto

konaní pred ústavným súdom na označený názov a číslo účtu právneho zástupcu do 15-tich dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa na neverejnom zasadnutí senátu podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a uznesením č. k. II. ÚS 158/04-23 z 30. júna 2004 ju prijal na ďalšie konanie.

Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval 20. júla 2004 právneho zástupcu sťažovateľa a predsedu okresného súdu, aby sa vyjadrili k otázke vhodnosti ústneho pojednávania, a predsedu okresného súdu zároveň vyzval, aby sa vyjadril aj k prijatej sťažnosti.

Právny zástupca sťažovateľa v odpovedi na výzvu z 27. júla 2004 (doručenej 29. júla 2004) oznámil ústavnému súdu, že netrvá na ústnom pojednávaní.

Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení k sťažnosti z 31. augusta 2004 (Spr. 657/04, doručenom ústavnému súdu 3. septembra 2004) okrem iného uviedol:

„... Sťažovateľ Ioan Kornelij Komanický dňa 25. 4. 1997 súdu doručil podanie označené ako návrh na obnovu konania proti právoplatnému rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 22. 11. 1995 sp. zn. 8 C 145/95 s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24. 2. 1997 sp. zn. 19 Co 115/96. Na základe tohto návrhu bolo začaté u tohto súdu konanie pod sp. zn. 8 C 520/97 s touto chronológiou následných úkonov:

- 4. 7. 1997 výzva adresovaná sťažovateľovi na doplnenie podania tak, aby malo náležitosti uvedené v ustanovení § 228 O. s. p.*
- 18. 9. 1997 urgencia adresovaná sťažovateľovi na splnenie predchádzajúcej výzvy na doplnenie návrhu*
- 1. 10. 1997 doplnenie návrhu sťažovateľom*
- 17. 2. 1999 výzva (vz. 4a O. s. p.) adresovaná sťažovateľovi na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu na začatie konania, výzva adresovaná sťažovateľovi na*

- konkretizáciu dôvodov obnovy konania a doručenie návrhu na začatie konania odporcovi na vyjadrenie*
- *3. 3. 1999 podanie navrhovateľa, ktorým konkretizuje dôvody obnovy konania a zároveň oznamuje, že nie je schopný zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania*
 - *23. 3. 1999 urgencia adresovaná sťažovateľovi, ktorou sa opätovne žiada konkretizácia dôvodov návrhu na obnovu konania*
 - *6. 4. 1999 písomné podanie sťažovateľa, ktorým reaguje na urgenciu súdu*
 - *13. 4. 1999 doručenie podaní sťažovateľa odporcovi na vyjadrenie*
 - *4. 5. 1999 vyjadrenie odporcu k návrhu na obnovu konania*
 - *2. 6. 1999 doplnenie vyjadrenia odporcu k návrhu na obnovu konania*
 - *4. 6. 1999 uznesenie, ktorým súd priznal oslobodenie od súdnych poplatkov sťažovateľovi*
 - *7. 6. 1999 nariadenie termínu pojednávania na deň 4. 8. 1999*
 - *4. 8. 1999 pojednávanie, na ktorom bolo rozhodnuté o návrhu sťažovateľa tak, že návrh na obnovu konania bol zamietnutý*
 - *31. 8. 1999 vyhotovenie uznesenia, ktorým návrh na obnovu konania bol zamietnutý*
 - *28. 9. 1999 odvolanie sťažovateľa proti uzneseniu súdu*
 - *29. 9. 1999 výzva adresovaná sťažovateľovi na doplnenie odvolania tak, aby malo náležitosti uvedené v ustanovení § 205 O. s. p.*
 - *21. 10. 1999 reakcia sťažovateľa na výzvu súdu*
 - *26. 10. 1999 predloženie spisu odvolaciemu súdu na rozhodnutie o podanom odvolaní*
 - *30. 12. 1999 rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým napadnuté uznesenie potvrdzuje*
 - *8. 3. 2000 vrátenie spisu prvostupňovému súdu a pokyn na doručenie druhostupňového rozhodnutia účastníkom konania*
 - *22. 3. 2000 dovolanie sťažovateľa proti rozhodnutiu odvolacieho súdu*
 - *28. 3. 2000 uznesenie, ktorým súd vyzýva sťažovateľa doplniť jeho odvolanie tak, aby malo náležitosti uvedené v ustanovení § 241 O. s. p.*
 - *28. 3. 2000 výzva sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za podané dovolanie*
 - *10. 4. 2000 reakcia sťažovateľa na výzvu k zaplateniu súdneho poplatku za dovolanie*
 - *17. 4. 2000 reakcia sťažovateľa na výzvu k doplneniu dovolania*

- 24. 7. 2000 výzva adresovaná sťažovateľovi predložiť dôkazy o svojich osobných a majetkových pomeroch
- 2. 8. 2000 odpoveď sťažovateľa
- 30. 6. 2001 záznam, podľa ktorého vec vybavujúca sudkyňa bola v čase od 1. 4. 2001 do 30. 6. 2001 na odbornej stáži na Krajskom súde v Prešove
- 21. 12. 2001 uznesenie, ktorým súd nepriznáva sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov
- 10. 1. 2002 odvolanie proti uzneseniu o nepriznaní oslobodenia
- 14. 1. 2002 predloženie spisu odvolaciemu súdu na rozhodnutie o podanom odvolaní
- 31. 12. 2002 uznesenie odvolacieho súdu, ktorým zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie
- 12. 2. 2003 vrátenie spisu prvostupňovému súdu
- 17. 2. 2003 pokyn na doručenie druhostupňového rozhodnutia sťažovateľovi a výzva adresovaná sťažovateľovi na doručenie dôkazov o jeho osobných a majetkových pomeroch
- 24. 2. 2003 odpoveď sťažovateľa na výzvu súdu
- 7. 11. 2003 vyjadrenie vec vybavujúcej sudkyne, podľa ktorého sa cíti byť vo veci zaujatá
- 20. 11. 2003 predloženie spisu odvolaciemu súdu na rozhodnutie v zmysle § 15 ods. 1 O. s. p.
- 26. 11. 2003 uznesenie odvolacieho súdu o námietke zaujatosti
- 3. 12. 2003 vrátenie spisu prvostupňovému súdu
- 29. 1. 2004 výzva adresovaná sťažovateľovi na oznámenie, či došlo k zmene pomerov vo vzťahu k jeho osobným a majetkovým pomerom
- 8. 3. 2004 reakcia sťažovateľa na výzvu
- 11. 3. 2004 žiadosť súdu o oznámenie výšky dôchodku sťažovateľa a jeho manželky
- 1. 4. 2004 doručenie rozhodnutia o výške dôchodku
- 8. 4. 2004 uznesenie súdu, ktorým nepriznáva sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov
- 25. 5. 2004 odvolanie sťažovateľa proti tomuto uzneseniu

Vychádzajúc z tejto chronológie jednotlivých úkonov je treba akceptovať tvrdenie sťažovateľa, že v tomto konaní došlo k prietahom spôsobeným súdom, keď súd v období od 1. 10. 1997 do 17. 2. 1999 a od 2. 8. 2000 do 21. 12. 2001 vo veci nekonal. Ide o zbytočné prietahy na strane súdu a tak akceptujem nárok sťažovateľa, že jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a vzhľadom na dĺžku konania aj právo na prerokovanie veci v primeranej lehote bolo porušené. Napriek uvedenému však nevidím dôvod na priznanie primeraného finančného zadostučinenia, lebo o sťažovateľom uplatnenom nároku bolo súdom už právoplatne rozhodnuté tak, že návrh na obnovu konania bol uznesením tohto súdu zo dňa 4. 8. 1999 č. k. 8 C 520/97-36 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 30. 12. 1999 č. k. 4 Co 545/99-43 zamietnutý. Nie bez významu v tejto súvislosti je tiež skutočnosť, že sťažovateľ pred podaním sťažnosti na Ústavný súd SR nevyužil možnosť podania sťažnosti v zmysle § 17 a násl. zákona číslo 80/1992 Zb. v znení neskorších predpisov.

Vzhľadom na uvedené navrhujem, aby Ústavný súd vyslovil, že základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky i právo na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 520/97 porušené bolo a vo zvyšujúcej časti, aby jeho sťažnosť bola zamietnutá.

Záverom udávam, že netrvám na ústnom pojednávaní a oznamujem, že po 23. 7. 2004 úkony vo veci vykonané neboli. Ospravedlňujem nedodržanie lehoty zavinené čerpaním dovolenky.“

II.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého „Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov...“, porušenia práva upraveného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého „Každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom...“, a porušenia práva upraveného v čl. 38 ods. 2 listiny, podľa ktorého „Každý má

právo, aby jeho vec bola prejednaná verejne, bez zbytočných priet'ahov a v jeho prítomnosti...“, postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 520/97 v súvislosti s predložením spisu dovolaciemu súdu.

Ústavný súd pri rozhodovaní o s'ťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru i podľa čl. 38 ods. 2 listiny vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ (II. ÚS 61/98), pričom „tento účel možno zásadne dosiahnuť právoplatným... rozhodnutím. Nestačí, ak štátny orgán vo veci koná“ (II. ÚS 26/95). K vytvoreniu stavu právnej istoty preto dochádza až „právoplatným rozhodnutím súdu...“ (I. ÚS 10/98).

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva podľa čl. 38 ods. 2 listiny, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (II. ÚS 74/97, I. ÚS 70/98) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prejednáwanej veci.

1. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť veci, ústavný súd z predloženého súdneho spisu zistil, že v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 520/97 ide o predloženie spisu dovolaciemu súdu po zamietnutí návrhu na obnovu konania s'ťažovateľa. Procesné úkony v tejto súvislosti tvoria štandardnú súčasť činnosti všeobecných súdov. Z uvedených dôvodov ústavný súd konštatoval, že takýto postup nemožno posúdiť ako právne a skutkovo zložitý a pri sústredenom postupe okresného súdu (a súčinnosti s'ťažovateľa) ho možno uzavrieť bez zbytočných priet'ahov v konaní.

2. Ďalším kritériom, ktorého použitím ústavný súd zisťoval existenciu zbytočných priet'ahov v konaní sp. zn. 8 C 520/97, bolo správanie s'ťažovateľa ako účastníka tohto súdneho konania. Ústavný súd hodnotil správanie s'ťažovateľa ako také, ktoré zásadným

spôsobom prispelo k doterajšej dĺžke konania pred okresným súdom (počas druhého polroku 1997 a v priebehu roku 1999 reagoval na výzvy až po urgenciách, podania sťažovateľa sú nejasné a vyžadujú si vždy následnú výzvu zo strany súdu, resp. sú nesúčinnostné (napr. podanie zo 17. apríla 2001, že sťažovateľ na doplnenie podania nemá čas).

3. Tretím kritériom, ktorého použitím ústavný súd zisťoval, či došlo k zbytočným prietahom v označenom súdnom konaní, bol postup samotného okresného súdu.

Vec pôvodne napadla na okresný súd 25. apríla 1997, keď sťažovateľ podal návrh na obnovu konania. Po výzve okresného súdu na doplnenie náležitostí návrhu 4. júla 1997 a po urgencii splnenia tejto výzvy (17. septembra 1997) sťažovateľ doplnil návrh 1. októbra 1997.

Ďalšou výzvou zo 17. februára 1999, t. j. po viac ako 16 mesiacoch, okresný súd žiadal sťažovateľa o doplnenie dôvodov obnovy konania, pričom splnenie tejto výzvy urgovoal 23. marca 1999. Po stanovisku sťažovateľa, že trvá na podaniach (6. apríla 1999), okresný súd uznesením zo 4. júna 1999 rozhodol o oslobodení sťažovateľa od súdnych poplatkov.

Okresný súd nariadil pojednávanie na 4. august 1999, na ktorom zamietol návrh sťažovateľa na obnovu konania. Sťažovateľ sa proti tomuto rozhodnutiu odvolal 28. septembra 1999. Po výzve okresného súdu z 29. septembra 1999, aby sťažovateľ doplnil odvolanie, sťažovateľ podal 21. októbra 1999 stanovisko.

Krajský súd v Prešove potvrdil 30. decembra 1999 rozhodnutie okresného súdu. Proti tomuto rozhodnutiu sťažovateľ podal 22. marca 2000 dovolanie. Okresný súd vyzval 28. marca 2000 sťažovateľa na doplnenie dovolania a na zvolenie si právneho zástupcu. Sťažovateľ odpovedal 17. apríla 2000, že na doplnenie dovolania nemá čas. Po opakovanej výzve okresného súdu sťažovateľ odpovedal 2. augusta 2000.

Okresný súd prijal 21. decembra 2001 uznesenie, že nepriznáva sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov. Proti tomuto uzneseniu sa sťažovateľ odvolal 10. januára 2002. Krajský súd v Prešove 31. decembra 2002 zrušil uznesenie okresného súdu a vec mu vrátil 12. februára 2003 na ďalšie konanie a rozhodnutie. Sudkyňa okresného súdu po výzve sťažovateľovi na preukázanie jeho osobných a majetkových pomerov zo 17. februára 2003 vyjadrila 7. novembra 2003 svoju zaujatosť vo veci. Krajský súd rozhodol 26. novembra 2003, že sudkyňa nie je vylúčená z prejednávania veci pre jej zaujatosť.

Okresný súd rozhodol 8. apríla 2004, že sťažovateľ nie je oslobodený od súdnych poplatkov. Proti uzneseniu okresného súdu sa sťažovateľ odvolal 25. mája 2004.

Ústavný súd so zreteľom na všetky uvedené skutočnosti konštatoval, že relevantné obdobie, ktoré vyhodnotil v súvislosti so sťažnosťou sťažovateľa, je obdobie od 22. marca 2000, v ktorom okresný súd získaval podklady pre dovolacie konanie. Okresný súd môže spôsobiť zbytočné prieťahy aj v takomto konaní smerujúcom k adjustovaniu podmienok dovolacieho konania, pričom sa však každá podmienka a jej splnenie musia posudzovať samostatne. Relevantné obdobie, ktoré by bolo možné zahrnúť do obdobia zbytočných prieťahov v konaní okresného súdu, je obdobie od 2. augusta 2000 do 21. decembra 2001. V ďalších časových úsekoch konal a rozhodoval o odvolaniach sťažovateľa krajský súd, resp. okresný súd primerane pokračoval v adjustovaní podmienok dovolacieho konania (získovanie zmien osobných a majetkových pomerov sťažovateľa v súvislosti s rozhodovaním o súdnych poplatkoch), pričom k doterajšej dĺžke konania zásadne prispel svojím správaním i sťažovateľ.

Na základe uvedeného ústavný súd so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu rozhodol, že v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 8 C 520/97 v súvislosti s predložením spisu dovolaciemu súdu nebolo porušené základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 6 ods. 1 dohovoru ani podľa čl. 38 ods. 2 listiny.

Vzhľadom na toto rozhodnutie ústavný súd už nerozhodoval o ďalších požiadavkách sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. septembra 2004